

HET MAGAZINE VOOR EEN ISLAMITISCH BEWUSTZIJN

EXPLICIET

JAARGANG 15, NUMMER 59 | APRIL- MEI- JUNI | PRIJS €3,-

Een analyse van de relatie tussen Amerika en “Israël”

ECONOMIE: DE WERELDECONOMIE ANNO 2015 - VOORBIJ DE PANIEK, MAAR NOG STEEDS IN PROBLEMEN **KHILAFAT:** HET SYSTEEM VAN GEZONDHEIDSZORG IN DE ISLAMITISCHE STAAT AL KHILAFAT **ISLAM:** HET GODDELIJK OORDEEL BETREFFENDE: GEDULD (AS SABR)

MISSIE EN VISIE

IEDER MENS DRAAGT IN ZICHZELF HET BEWIJS VAN HET BESTAAN VAN EEN SCHEPPER.

IN PLAATS VAN HAAR TE LATEN DOLEN, HEEFT DEZE SCHEPPER-ALLAH (ﷻ) - ZIJN RECHTVAARDIGHEID EN BARMHARTIGHEID AAN ZIJN SCHEPPING GETOOND; DOOR TE OPENBAREN HET PAD WAAROP ZIJ VOORT DIENST TE GAAN IN DIT LEVEN, ALS OPLOSSING VOOR AL HAAR PROBLEMEN.

ZIJN OPENBARING DRAAGT IN HAARZELF HET BEWIJS DAT ZIJ WERKELIJK VAN HEM (ﷻ) AFKOMSTIG IS; DAARMEE BEWIJZENDE DAT DE BRENGER VAN DEZE BOODSCHAP, MOHAMMED (ﷺ), WAARLIJK EEN PROFET IS.

ONZE VISIE IS DAT DEZE OPENBARING - DE ISLAMITISCHE MANIER VAN LEVEN - INDIEN OBJECTIEF BEOORDEELD HET VERSTAND ERVAN KAN OVERTUIGEN DAT ZE VAN ALLE ALTERNATIEVEN HET BESTE PAST BIJ DE REALITEIT VAN DE MENS EN HET LEVEN.

DE MISSIE VAN EXPLICIT, ALS ONAFHANKELIJK ORGAAN, IS VANUIT DEZE VISIE ISLAM TE PRESENTEREN AAN DE MENSEN: ALS ALTERNATIEF VOOR DE MANIEREN VAN LEVEN DIE RESULTEREN UIT DE IDEOLOGIEËN VAN MENSENHANDEN.

ONS DOEL IS ERVOOR TE ZORGEN DAT DISCUSSIES BETREFFENDE DE WEG VOORWAARTS VOOR DE MENS ISLAM OP BASIS VAN JUISTE KENNIS EN INZICHTEN EN VRIJ VAN VOOROORDEEL EN VOORINGENOMENHEID, BENADEREN.

HET MAGAZINE VOOR EEN ISLAMITISCH BEWUSTZIJN

EXPLICIET

JAARGANG 15
NUMMER 59

AANGEZIEN "COPYRIGHTS EN PATENT-EN" NIET IN OVEREENSTEMMING ZIJN MET ISLAM, BENT U VRIJ DE INHOUD VAN IEDERE EDITIE TE VERMENTIGVULDIGEN. WIJ VERZOEKEN U WEL ONS ALS REFERENTIE TE VERMIDDELLEN. HET MOET DUIDELIJK ZIJN DAT DE KORAN ALLEEN AUTHENTIEK IS IN ZIJN ORIGINIELE TAAL, HET ARABISCH. AANGEZIEN EEN PERFECTEVERTALING VAN DE KORAN ONMOGELIJK IS, MAKEN WE GEBRUIK VAN VERTALINGEN VAN DE BETEKENISSEN VAN DE HEILIGE KORAN. DEZEN GEFEN SLECHTS BEPERKT WEEF DE BETEKENIS VAN DE OORSPRONKELIJKE ARABISCHE TEKST.

3 MAANDELIJKS MAGAZINE
LOSSE NUMMERS À 3 €
JAARABONNEMENT À 15 €
(INCL. VERZENDKOSTEN)

VOOR EEN JAARABONNEMENT, ZOWEL IN NEDERLAND ALS BELGIË, CONTACTEER U IJ:

ABONNEMENTEN SERVICE
POSTBUS 51043
3300 GA ROTTERDAM

NA OVERMAKING VAN DE ABONNEMENTSGELDEN ONTVANGT U DAN EXPLICIET MAGAZINE EEN JAAR LANG BIJ U THUIS.

TEN NAME VAN DHR. T. BARAYIGIT
NEDERLAND REKENING NUMMER:
GIRO 7711613

TEN NAME VAN EXPLICIET
MAGAZINE
BELGIË REKENING NUMMER:
BE44 0016 9084 0645

INHOUDSOPGAVE

ECONOMIE

*DE WERELDECONOMIE ANNO 2015 -
VOORBIJ DE PANIEK, MAAR NOG STEEDS IN
PROBLEMEN*

BLZ. 04

KHILAFAH

*HET SYSTEEM VAN GEZONDHEIDSZORG IN DE
ISLAMITISCHE STAAT AL KHILAFAH*

BLZ. 08

ISLAM

*HET GODDELIJK OORDEEL BETREFFENDE:
GEDULD (AS SABR)*

BLZ. 12

ACHTERGROND

*EEN ANALYSE VAN DE RELATIE TUSSEN
AMERIKA EN "ISRAËL"*

BLZ. 16

U KUNT OOK CONTACT OPNEMEN VIA ONZE
WEBPAGINA: **WWW.EXPLICIET.NL**

DE WERELDECONOMIE ANNO 2015: VOORBIJ DE PANIEK, MAAR NOG STEEDS IN PROBLEMEN

De paniek van 2008

Het nieuws op 15 september 2008 dat de grote Amerikaanse investeringsbank Lehman Brothers faillissement had aangevraagd kwam voor de meeste insiders in financiële wereld niet als een echte verrassing. Tijdens het tweede kwartaal van 2008 had de bank namelijk een verlies van \$2,8 miljard gerapporteerd en aangekondigd dat het over het derde kwartaal van dat jaar meest waarschijnlijk nog een verlies van \$3,9 miljard zou leiden.¹

Wat de financiële wereld wel versteld deed staan, echter, was de invloed die het faillissement Lehman Brothers had op de financiële industrie wereldwijd. Banken en verzekeringsinstellingen in al de landen van de westerse wereld kwamen door het omvallen van Lehman Brothers zozeer in de problemen dat het er even op leek dat gans de wereldeconomie in zou storten. Terugkijkend op dat moment zei de Amerikaanse Treasury Secretary, oftewel minister van financiën, Hank Paulson, dat de wereld aan een “ramp” was ontsnapt.² Zijn toenmalige collega in Groot-Brittannië, Chancel-

lor of the Exchequer Alistair Darling, uitte eenzelfde sentiment: “We stonden aan de rand van een complete ineenstorting van het wereldwijde financiële systeem.”³

Uit het faillissement van Lehman Brothers resulteerde daarom de grootste interventie in de kapitalistische economie ooit. Sommige van ’s werelds grootste banken en verzekeringsinstellingen werden genationaliseerd terwijl anderen triljarden dollars aan staatssteun werd gegeven.⁴

Fundamentele oorzaken voor de crisis

Expliciet Magazine wijdde haar eerste uitgave van 2009 (jaargang 9, nummer 36) aan deze financiële crisis, de kredietcrisis, waaruit al snel een wereldwijde economische crisis resulteerde. Hierin argumenteerden wij dat de crisis twee kernoorzaken kende. Ten eerste, het fundament van schuld waarop de kapitalistische economie gebouwd is. En ten tweede de neiging van de kapitalistische economie om rijkdom te concentreren in de handen van een kleine elite.⁵ Anno 2015 wordt deze visie onder economen breed gedragen.

De economen Atif Mian en Amir Sufi van de Universiteit van Chicago publiceerden in 2014 het boek “House of Debt” waarin zij eveneens argumenteerden dat de kredietcrisis net zoals de Grote Depressie van 1929 uit schuld was geresulteerd. In beide gevallen waren mensen en bedrijven zoveel schulden aangegaan dat zij dezen niet meer terug konden betalen, waardoor het financiële systeem in de problemen kwam.⁶ In de Financial Times beschreef Laurence Summers, de Amerikaanse Treasury Secretary van 1999 tot 2001, “House of Debt” als “waarschijnlijk het meest belangrijke economie boek van 2014”.⁷

Atif Mian (links) en Amir Sufi (rechts)

“House of Debt” werd ook genomineerd voor Zakenboek van het Jaar in een verkiezing georganiseerd door de Financial Times en het consultancybedrijf McKinsey. Het verloor deze verkiezing echter van het boek “Capital in the 21st Century” van de Franse econoom Thomas Piketty.⁸ Uitgerekend een boek dat zich bezig houdt met de concentratie van rijkdom in kapitalisme en dat stelt dat kapitalisme concentratie van rijkdom en dus inkomensongelijkheid veroorzaakt. Piketty beargumenteerde zijn stelling op zo indrukwekkende wijze dat deze wereldwijd tot debat leidde en hem transformeerde van een obscure econoom tot een publieke persoon met popster-status.⁹

Thomas Piketty

Verschillende economen hebben de brug gebouwd tussen schuld en inkomensongelijkheid.

De economen Barry Z. Cynamon en Steven M. Fazzari hebben in onderzoek voor de Amerikaanse centrale bank de Federal Reserve statistisch aangetoond dat de uitgaven van de Amerikanen die niet tot de 5% van rijkste Amerikanen behoren vanaf 1980 tot en met 2006 sneller zijn gestegen dan hun inkomen. De inkomens van deze bevolking steeg tijdens genoemde periode alsmäär langzamer terwijl hun uitgaven met constante trend bleven groeien. Dit, een klein beetje meer verdienen maar veel meer uitgeven, kan alleen door extra te lenen. De data bewijzen derhalve, zo zeggen van Cynamon en Fazzari, dat de vermindering van de groei van de inkomens van de Amerikanen die niet tot de 5% van rijkste Amerikanen behoren de oorzaak was voor de schuldgroei van 1980 tot en met 2006 waaruit in 2008 de Financiële Crisis resulteerde.¹⁰

Het Amerikaanse Economic Policy Institute heeft vervolgens data van Thomas Piketty en Emmanuel Saez gebruikt om duidelijk te maken waarom de inkomens van de Amerikanen die niet tot de 5% van rijkste Amerikanen behoren tussen 1980 en 2006 alsmäär minder snel waren gestegen. Dit was niet omdat het totale inkomen in Amerika alsmäär minder snel was gestegen maar omdat het inkomen van de rijkste 5% van de Amerikanen alsmäär sneller was gestegen (vooral het inkomen van de rijkste 1%).¹¹ Een toename in de inkomensongelijkheid in Amerika was dus de fundamentele oorzaak voor de Financiële Crisis van 2008. Door toenemende inkomensongelijkheid hebben de niet-rijken alsmäär meer geleend om hun consumptie toch te kunnen laten stijgen, totdat in 2008 de schuldenlast ondraaglijk werd en het systeem ineen stortte.

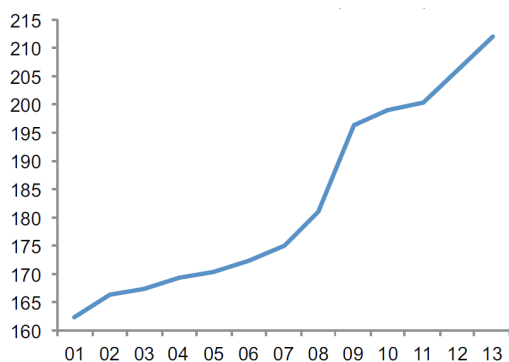
De economen Michael Kumhof en Romain Ranciere kwamen na een onderzoek voor het Internationaal Monetair Fonds (IMF) tot dezelfde conclusie, maar niet enkel betreffende de Financiële Crisis van 2008 maar ook betreffende de Grote Depressie van 1929. Beide crises waren voorafgegaan aan toenemende inkomensongelijkheid en tot toenemende schuld voor de niet-rijken in de samenleving.¹²

De huidige situatie

Inkomensongelijkheid is zo op de agenda van economen en politici gekomen, na decennia lang door hen genegeerd te zijn geweest. President Obama maakte van de concentratie van rijkdom en inkomensongelijkheid zelfs een thema maakte in zijn jaarlijkse toespraak tot het Amerikaanse Congres, de State of the Union: “Ongelijkheid is dieper geworteld. Opwaartse mobiliteit is vastgelopen. Het kille feit is dat zelfs ten tijde van de (economische) wederopleving, te veel Amerikanen (...) werken om te overleven – laat staan vooruit te komen.”¹³ In Europa startte de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) onderzoeken naar de invloed van inkomensongelijkheid. Het publiceerde de uitkomsten van deze onderzoeken als waarschuwingen voor de overheden van de Europese landen: een toename van inkomensongelijkheid zal economische groei hinderen.¹⁴ Het mantra van de kapitalistische economie “het maakt niet uit wie de rijkdom heeft, als er maar rijkdom is”¹⁵ lijkt dus verworpen.

Maar nu dat schuld en inkomensongelijkheid (indelijk) gezien worden als economische problemen is de vraag, hoeveel is hieraan gedaan sinds 2008?

In het Geneefse Rapport Betreffende de Wereld-economie nummer 16 van het Internationale Centrum voor Monetaire en Bancaire Studies (ICMB)

De wereldwijde schuldenlast steeg van 162% van de waarde van de wereldwijde economie (het wereldwijde Bruto Binnenlands Product) in 2001, tot 180% in 2008 aan de vooravond van de Financiële Crisis. Sindsdien is deze schuldenlast verder gestegen tot 213% van de waarde van wereldwijde economie in 2013. Bron: Geneefse Rapport Betreffende de Wereldeconomie nummer 16

tonen de economen Luigi Buttiglione, Philip R. Lane, Lucrezia Reichlin en Vincent Reinhart aan dat de wereldwijde schuldberg sinds de Financiële Crisis enkel toegenomen is.¹⁶

Volgens de onderzoeker is in Amerika de totale schuldenlast, als percentage van de waarde van de economie, licht afgenomen sinds 2008. De staatsschuld en de schuld van de Federal Reserve, de Amerikaanse centrale bank, zijn daarentegen sterk gestegen maar de schuldenlast van bedrijven (inclusief de financiële sector) en consumenten is meer afgenomen.

In Europa, daarentegen, lag de schuldenlast als percentage van de waarde van de economie in 2013 substantieel hoger dan in 2008. De belangrijkste reden hiervoor is dat in Europa de schuldlast van de financiële sector en consumenten in Europa grotendeels gelijk is gebleven sinds 2008, terwijl deze in Amerika juist gedaald is. Hiertegenover staat dan weer dat de schuldenlast van de overheden in Europa en de Europese Centrale Bank veel minder sterk gestegen is dan die van hun evenknieën in Amerika omdat de Europese overheden sinds 2008 vooral bezuinigd hebben terwijl de Amerika overheid juist meer uitgegeven heeft om de economie aan te wakkeren.

Voor wat betreft inkomensongelijkheid hebben de economen Thomas Piketty en Emmanuel Saez de periode sinds de Financiële Crisis van 2008 bestudeert en opgemerkt dat tussen 2009 en 2012 85% van de inkomensgroei naar de rijkste 1% van de Amerikanen is gegaan. Over deze periode steeg het inkomen van de armste 99% van de Amerikanen met 0.4% terwijl het inkomen van de rijkste 1% Amerikanen met 31.4% steeg. De betekenis hiervan is dat tijdens de wereldwijde economische crisis de inkomensongelijkheid in Amerika verder is gegroeid – de rijken zijn absoluut en relatief rijker geworden.

Niet alleen in Amerika, echter. De Zwitserse bank Credit Suisse publiceert al geruime tijd ieder jaar een Global Wealth rapport en OXFAM heeft uit deze rapporten geconcludeerd dat alsmaar meer van de rijkdom van de wereld in handen komt van een alsmaar kleinere groep mensen. De rijkste 1% van mensen op aarde bezit op dit moment 48.0 %

van alle rijkdom. Ter vergelijking, de armste 80% van de wereldbevolking bezit 5.5% van alle rijkdom. Volgens OXFAM zijn het vooral de aller-, allerrijksten in wiens handen de rijkdom zich concentreert. Tussen 2010 en 2014 is de rijkdom van de 80 rijkste mensen ter wereld met \$600 miljard gestegen terwijl de rijkdom van de armste 50% op aarde met omstreeks \$850 miljard is gedaald. De 80 rijkste mensen ter wereld bezitten nu evenveel als de armste 50% op aarde. Oftewel, de rijkste 80 mensen bezitten evenveel als de armste 3,5 miljard mensen.

---

¹“Rohingya: The Forgotten People of Our Time”, Dr. Habib Siddiqui, www.theamericanmuslim.org/tam.php/features/articles/a_long_history_of_injustice_ignored_rohinyas_the_forgotten_people_of_our_t/

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Lehman_Brothers

² “Hank Paulson: This Is What It Was Like to Face the Financial Crisis”, Bloomberg, 12 september 2013, www.bloomberg.com/bw/articles/2013-09-12/hank-paulson-this-is-what-it-was-like-to-face-the-financial-crisis

³ Lehman Brothers collapse, five years on”, The Guardian, September 2013, www.theguardian.com/business/2013/sep/13/lehman-brothers-collapse-five-years-later-shiver-spine

⁴ Voor een overzicht van de staatssteun in de Europese Unie, zie http://ec.europa.eu/competition/state_aid/scoreboard/financial_economic_crisis_aid_en.html; voor wat betreft Amerika, meer over de steun door de Amerikaanse centrale overheid is hier <http://money.cnn.com/news/storysupplement/economy/bailouttracker/index.html> en meer over de steun door de Amerikaanse centrale bank is hier www.levyinstitute.org/pubs/wp_698.pdf

⁵ Onze visie was en is dat de kapitalistische economie mechanismen bevat die er voor zorgen dat de schuldberg voortdurend toeneemt, en dat deze groei van de schuldberg uiteindelijk tot economische crisis leidt. Volgens ons is één van de oorzaken voor de voortdurende schuldgroei in kapitalisme de neiging van kapitalisme om rijkdom te concentreren in de handen van een economische elite, omdat hierdoor de overige mensen in de samenleving hun toevlucht moeten nemen tot leningen om hun levensstijl te kunnen continueren of uit te breiden. Andere oorzaken hiervoor zijn volgens ons het monetair systeem van kapitalisme en de financiële markten. Zie: www.expliciet.nl/content/category/5/166/73/

⁶ “House of Debt”, Atif Mian en Amir Sufi, University of Chicago Press, 2014, <http://press.uchicago.edu/ucp/books/book/chicago/H/bo17241623.html>

⁷ “Lawrence Summers on ‘House of Debt’ “, Financial

Times, juni 2014, www.ft.com/cms/s/2/3ec604c0-ec96-11e3-8963-00144feabdc0.html#axzz349WChQgR

⁸ “Piketty’s ‘Capital’ named Business Book of the Year”, Business Insider, November 2014, www.businessinsider.com/piketlys-capital-named-business-book-of-the-year-2014-11

⁹ “Lessons from a rock star economist”, Financial Times, april 2014, www.ft.com/cms/s/2/0421d04e-cb42-11e3-ba95-00144feabdc0.html#axzz3V0tPHlqm

¹⁰ “Inequality, the Great Recession, and Slow Recovery”, Barry Z. Cynamon en Steven M. Fazzari, 2014, http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2205524

¹¹ “Snapshot: Incomes rising fastest at the top”, Economic Policy Institute, www.epi.org/blog/snapshot-income-gains-top-bottom/

¹² “Inequality, Leverage, Crisis”, Michael Kumhof en Romain Ranciere, 2010, www.imf.org/external/pubs/cat/longres.cfm?sk=24378.0

¹³ “17 things we learned about income inequality in 2014”, The Atlantic, december 2014, www.theatlantic.com/business/archive/2014/12/17-things-we-learned-about-income-inequality-in-2014/383917/

¹⁴ “Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth”, Frederico Cingano, OESO Working Paper, 2014, www.oecd.org/els/soc/trends-in-income-inequality-and-its-impact-on-economic-growth-SEM-WP163.pdf en “Focus on Inequality and Growth”, OESO, december 2014, www.oecd.org/els/soc/Focus-Inequality-and-Growth-2014.pdf

¹⁵ “Income Distribution Theory”, Martin Bronfenbrenner, Aldine-Atherton, 2009

¹⁶ “Deleveraging? What Deleveraging?”, Luigi Buttiglione, Philip R. Lane, Lucrezia Reichlin en Vincent Reinhart, Geneva Reports on the World Economy number 16, International Center for Monetary and Banking Studies, www.icmb.ch/ICMB/Home_files/Geneva16.pdf

¹⁷ “Striking it Richer: The Evolution of Top Incomes in the United States”, Thomas Piketty en Emmanuel Saez, 2013, <http://eml.berkeley.edu/~saez/saez-UStopincomes-2012.pdf>; zie ook “Fed: Gap Between Rich, Poor Americans Widened During Recovery”, The Wall Street Journal, www.wsj.com/articles/fed-gap-between-rich-poor-americans-widened-during-recovery-1409853628

¹⁸ Voor het Global Wealth Report 2014 van Credit Suisse, zie hier <https://publications.credit-suisse.com/tasks/render/file/?fileID=60931FDE-A2D2-F568-B041B58C5E-A591A4>

¹⁹ “Wealth: Having It All and Wanting More”, OXFAM, januari 2015, www.oxfam.org/en/research/wealth-having-it-all-and-wanting-more

HET SYSTEEM VAN GEZONDHEIDSZORG IN DE ISLAMITISCHE STAAT AL KHILAFAH

Gezondheidszorg ten tijde van Profeet Mohammed (saw)

In de visie van Islam kent de mens drie basisbehoeften: veiligheid, voeding en gezondheid. Profeet Mohammed (saw) heeft namelijk gezegd: **“Wie vrij is van ziekte, beschermd en veilig onder zijn mensen beweegt, en voldoende eten voor de dag heeft, voor hem is het alsof hij gans de doenya (huidige wereld) bezit”**. (At Tirmidhi, Ibn Maadja). Oftewel, degene die gezond is, veilig, en gevoed, die moet zich realiseren dat hij rijk is en niets meer te wensen zou moeten hebben.

Profeet Mohammed (saw) heeft ook gezegd: **“Ieder van jullie is een herder. En ieder van jullie zal ondervraagd worden (op de Dag des Oordeels) betreffende zijn kudde. Een heerser is een herder die ondervraagd zal worden betreffende zijn kudde...”**(Boechari, Moeslim). Dit betekent dat de Khalifa gezondheidszorg moet organiseren voor de onderdanen van de Islamitische Staat Al Khilafa, omdat gezondheid een basisbe-

hoefte is en de Khalifa moet zorgen voor de behoeften van de mensen.

Na zijn emigratie naar Al Madina organiseerde Profeet Mohammed (saw) daarom ziekenzorg voor de moslims. Hij (saw) stuurde een dokter naar Oebay bin Ka’ab toen deze ziek was. (Boechari¹). Tijdens de Slag van de Greppel liet hij (saw) een tent opzetten om de gewonden in te verzorgen. (Moeslim²). En hij gaf de moslima Roefaïda bint Sa’ad Al Aslamiyya (ra) een beloning uit de oorlogsbuit gelijk aan de beloning voor de soldaten omdat zij tijdens veldslagen als verpleegster dienst deed. (Al Waqidi in Kitaab Al Maghaazi). Verder voorzag Roefaïda vanuit een tent opgezet in de moskee van Profeet Mohammed (saw) de mensen van Al Madina van gratis medische zorg. (Ibn Ishaq).

Gezondheidszorg in de Islamitische Staat Al Khilafa

In erkenning van de plicht op de Islamitische Staat Al Khilafa om medische zorg te garanderen voor

haar onderdanen heeft Hizb ut Tahrir in haar ontwerpgrondwet voor de Islamitische Staat een artikel opgenomen bij het onderwerp:

Artikel 164: De Staat verzorgt gratis medische zorg, maar verbiedt niet het gebruik van private klinieken of de verkoop van medicijnen.

De betekenis hiervan is de Islamitische Staat Al Khilafa zich moet inspannen om door het land heen ziekenhuizen en klinieken op te zetten die de mensen in staat stellen kosteloze medische zorg te krijgen. Als onderdeel hiervan moet de Staat ook de salarissen betalen van doktoren en verplegers, alsook de kosten van medicijnen. Tegelijkertijd, echter, mogen de mensen in de Islamitische Staat Al Khilafa zelf ook ziekenhuizen en klinieken opzetten om vanuit winstmotief medische zorg aan te bieden, oftewel tegen betaling.

Om duidelijk te kunnen maken wat dit precies vereist van de Islamitische Staat Al Khilafa moeten de verschillende graden van gezondheidszorg geïntroduceerd worden³:

- **Basisgezondheidszorg** richt zich eerst en vooral op de voorkoming van ziektes in lokale gemeenschappen, oftewel wijken in steden en dorpen op het platteland. Het primaire doel van basisgezondheidszorg is om de mensen bewust te maken van wat een gezonde levensstijl is en wat gezonde levensomstandigheden zijn, en hen dezen te laten adopteren. Het gaat derhalve over adviezen betreffende voeding, de omgang met voedsel om voedselvergiftiging te voorkomen, sanitaire gezondheid en de voorkoming van omstandigheden waarvan bekend is dat zij ziektes en epidemieën veroorzaken (afval op straat, open riolen, stilstaand afvalwater, et cetera). Kraamhulp kan eveneens onder basisgezondheidszorg gerekend worden omdat het jonge moeders leert op de juiste wijze voor hun kinderen te zorgen.

- **Eerstelijnsgezondheidszorg** is de eerste zorg in reactie op een medische klacht van een individu, die plaatsvindt in de thuissituatie van de patiënt. Het betreft dus huisartsen en wijkverpleegkundigen die de patiënt kunnen bezoeken, of die de patiënt zelf kan bezoeken zonder hiervoor te hoeven reizen. Het voornaamste doel van eerstelijnsgezondheids-

zorg is diagnostisering, oftewel het vaststellen van het precieze probleem van de patiënt, en behandeling indien dit probleem een veelvoorkomend, eenvoudig te behandelen probleem is. Deze zorg wordt gewoonlijk georganiseerd middels lokale klinieken.

- **Tweedelijnsgezondheidszorg** gaat over gespecialiseerde zorg die plaatsvindt nadat de huisarts of wijkverpleegkundige een eerste diagnose gesteld heeft en geoordeeld heeft dat behandeling een verder onderzoek door een gespecialiseerde arts vereist. Deze zorg wordt gewoonlijk georganiseerd middels lokale ziekenhuizen. De eerste hulp die door traumacentra wordt geboden wordt gewoonlijk onder tweedelijnsgezondheidszorg gerekend.

- **Derdelijnsgezondheidszorg** gaat eveneens over gespecialiseerde zorg in ziekenhuizen maar omvat de meer complexe behandelingen met gespecialiseerde apparatuur, zoals operaties die in een operatiekamer plaatsvinden en chemotherapieën. Dergelijke zorg wordt gewoonlijk georganiseerd middels regionale ziekenhuizen.

- **Vierdelijnsgezondheidszorg**, ten slotte, gaat over gespecialiseerde zorg in ziekenhuizen middels behandelingen die niet gemeengoed of zelfs experimenteel zijn. Deze zorg wordt gewoonlijk georganiseerd op nationaal niveau middels gespecialiseerde centra zoals een brandwondencentrum.

De Islamitische Staat Al Khilafa moet al deze vijf niveaus van gezondheidszorg kosteloos beschikbaar maken voor haar onderdanen.

Wederopbouw van de gezondheidszorg door de Islamitische Staat Al Khilafa

Verreweg de meeste moslimlanden behoren tot de groep van landen die het minste uitgeven aan gezondheidszorg, zowel in absolute termen (oftewel kijkend naar de hoeveelheid geld die daadwerkelijk wordt uitgeven) als in relatieve termen (oftewel kijkend naar het percentage dat gezondheidszorg uitmaakt van alle uitgaven in de economie). Het is meest waarschijnlijk, derhalve, dat er bij wederoprichting van de Islamitische Staat Al Khilafa gaten zullen bestaan tussen de gezondheidszorg waar de mensen recht op hebben en de gezondheidszorg

die de Staat kan bieden, omdat de huidige regimes in de moslimwereld onder-investeren in gezondheidszorg.

Uitgaven aan gezondheidszorg (als percentage van totale uitgaven) rondom de wereld. Des te donkerder het land gekleurd is, des te meer het uitgeeft aan gezondheidszorg. De moslimwereld het het lichtst gekleurd en geven dus het minste uit aan gezondheidszorg.⁴

De Khilafa zal deze gaten moeten dichten, wat tijd en geld zal vereisen. Het beleid voor de wederopbouw van de gezondheidszorg zal op twee pilaren rusten.

Ten eerste, de prioriteit moet liggen bij de meest elementaire vorm van zorg die niet beschikbaar is op dat moment.

Dit is enerzijds omdat de meeste mensen hierdoor geholpen worden. Niet alle mensen worden ziek, namelijk. Slechts een deel van de mensen heeft dus behoefte aan eerstelijnsgezondheidszorg; een kleiner deel heeft behoefte aan tweedelijnsgezondheidszorg (alleen de zieken die niet door hun huisarts of wijkverpleegkundige genezen kunnen worden); een nog kleiner deel heeft behoefte aan derdelijnsgezondheidszorg (alleen de zieken die door gespecialiseerde zorg genezen kunnen worden); en weer een kleiner deel heeft behoefte aan vierdelijnsgezondheidszorg. Anderzijds is dit omdat voorkomen beter is dan genezen. Goede basisgezondheidszorg voorkomt veel problemen die anders door eerstelijnsgezondheidszorg opgelost moeten worden; terwijl goede eerstelijnsgezondheidszorg veel problemen voorkomt die anders door tweedelijnsgezondheidszorg opgelost moeten worden; enzovoorts.

gezondheidszorg piramide van onderaf opbouwen, beginnend op het laagste niveau waar er problemen zijn, omdat dit de meeste mensen in de samenleving zal helpen en omdat dit de meest kost-effectieve oplossing zal zijn, want minder investeringen zullen nodig zijn in eerstelijnsgezondheidszorg als de basisgezondheidszorg goed is, nog minder investeringen zullen nodig zijn in tweedelijnsgezondheidszorg als de eerstelijnsgezondheidszorg goed is, enzovoorts.

Ten tweede, de snelheid waarmee de Islamitische Staat Al Khilafa de gezondheidszorg waar de mensen recht op hebben opbouwt moet rekening houden met de middelen waar de Islamitische Staat Al Khilafa toegang tot heeft na haar oprichting, en het moet rekening houden met mogelijke andere dringende kwesties zoals honger en onveiligheid.

Omdat gezondheidszorg een recht is voor de onderdanen van de Islamitische Staat Al Khilafa mogen de middelen in de Bayt oel Mal (staatkas) gebruikt worden voor financiering van de opbouw en het onderhoud van de gezondheidszorg. Echter, ook honger en onveiligheid moeten met middelen uit de Bayt oel Mal opgelost worden. Als de Bayt oel Mal niet voldoende middelen bevat om al deze kwesties gelijktijdig op te lossen, dan moet de Khilafa extra belastingen heffen over de rijken in de samenleving. Maar, het is theoretisch mogelijk dat zelfs dit al de problemen op het gebied van gezondheidszorg honger en onveiligheid direct zal kunnen oplossen, omdat de problemen te groot zijn en de middelen in de samenleving simpelweg te beperkt. In dit geval is het aan de Khalifa om de prioriteiten te bepalen. Het valt te verwachten dat in een dergelijke situatie het probleem van onveiligheid bovenaan de lijst komt omdat dit in een fractie van een seconde een einde aan het leven kan maken. Honger zou normaal gesproken de tweede plaats krijgen omdat dit in een kwestie van dagen een einde aan het leven kan maken. Gezondheidszorg krijgt dan derde en laatste plaats voor wat betreft de basisrechten van de mensen omdat ziekte de minste snelle moordenaar is.

De rol van de Madjlis Al Oemma in de gezondheidszorg van de Islamitische Staat Al Khilafa

De Islamitische Staat Al Khilafa moet derhalve de

De ontwerpgrondwet voor de Islamitische Staat Al

Khilafa van Hizb ut Tahrir bevat een verder artikel met betrekking tot gezondheidszorg. Dit artikel betreft de rol van de Madjlis Al Oemma in de organisatie van de gezondheidszorg:

Artikel 111: De Madjlis Al Oemma kent vijf taken: Ten eerste, om geconsulteerd te worden door de Khalifa en hem te adviseren betreffende de handelingen en praktische zaken die horen bij het organiseren van de interne aangelegenheden die geen analyse of onderzoeken vereisen, zoals wetgeven, onderwijs, gezondheidszorg, economie, industrie, landbouw en dergelijke. In deze zaken is haar (Madjlis Al Oemma) mening bindend (voor de Khalifa).

De betekenis hiervan is dat de Khalifa aan de Madjlis Al Oemma moet vragen waar precies de centra voor gezondheidszorg opgezet moeten worden.

Als vertegenwoordiger van de burgers van de Islamitische Staat Al Khilafa hoort de Madjlis Al Oemma de Khalifa te informeren over de behoeften van de burgers – waar precies in de Staat is de gezondheidszorg nog niet zo georganiseerd zoals het zou moeten? De Khalifa moet de Madjlis Al Oemma daarom vragen waar precies de centra voor gezondheidszorg opgezet, uitgebreid of verbeterd moeten worden.

Rol van de Islamitische Staat Al Khilafa in medisch onderzoek

Door middel van medisch onderzoek proberen wetenschappers de oorzaken voor ziektes te vinden zodat dezen voorkomen kunnen worden, of de symptomen van ziektes beter te leren kennen zodat behandelingen sneller begonnen kunnen worden, of betere behandelingen voor ziektes te ontwikkelen zodat dezen beter genezen kunnen worden. Medisch onderzoek speelt daarom een belangrijke rol in de gezondheidszorg.

Wanneer medisch onderzoek wordt overgelaten aan ondernemingen die bestaan om winst te maken, dan heeft dit twee negatieve gevolgen. Ten eerste heeft medisch onderzoek dan de neiging om geconcentreerd te worden op ziekten waar geld mee verdiend kan worden, oftewel ziektes die veel voorkomen onder de rijken van de wereld. Ten tweede heeft het dan de neiging om geconcentreerd te worden op de behandeling van de symptomen van

ziektes, en niet de oorzaak van ziektes. Enkel de rijken kunnen medicijnen betalen, namelijk, en als het medicijn enkel de symptomen bestrijdt en niet de ziekte zelf dan blijft de behoefte aan het medicijn bestaan (als het medicijn de ziekte oplost, dan maakt het medicijn feitelijk zichzelf overbodig).

De implicatie hiervan is dat de Islamitische Staat Al Khilafa zich daarom ook bezig zal moeten houden met medisch onderzoek. Omdat alle mensen (arm en rijk) volgens Islam recht hebben op echte promotie en bescherming van hun gezondheid (en niet enkel symptoombestrijding).

De ontwerpgrondwet voor de Islamitische Staat Al Khilafa van Hizb ut Tahrir bevat daarom artikel over medisch zorg:

Artikel 162: Al de onderdanen van de Staat hebben het recht om laboratoria op te zetten voor onderzoek en ontwikkeling in alle bereiken van het leven. De Staat moet eveneens dergelijke laboratoria op zetten.

Artikel 179: De Staat moet de middelen voor het vergroten van kennis, zoals bibliotheken en laboratoria naast scholen en universiteiten, beschikbaar maken, om degenen die dit willen in staat te stellen hun kennis te vergroten in de verschillende bereiken van kennis, zoals Fiqh, Hadieth, Tafsier van de Koran, ideeën, medicijnen, techniek, en scheikunde, onderzoek en ontwikkeling, et cetera. Dit wordt gedaan om een overvloed aan moedsjtahiddien, vooraanstaande wetenschappers en uitvinders tot stand te brengen.

De betekenis hiervan is dat de Islamitische Staat Al Khilafa niet alleen de faciliteiten voor gezondheidszorg moet bouwen en onderhouden, ze moet zich ook inspannen om de medische kennis in de samenleving te vergroten. De middelen in de Bayt oel Mal (staatkas) moeten dus ook voor de financiering van medisch onderzoek gebruikt worden.

---

¹ In de ahadith betreffende “aderlating (cauterization)”

² Overgeleverd in de hadith betreffende de dood van Sa’ad bin Moe-adh

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Health_care

⁴ <http://data.worldbank.org/>

HET GODDELIJK OORDEEL BETREFFENDE: GEDULD (SABR)

Het Goddelijk Oordeel betreffende: Geduld (As Sabr)

Iedere moslim weet dat het universum niet tevergeefs, zonder reden of doel is geschapen. Allah (swt) zegt immers:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“En Wij hebben de mens en de djinn enkel geschapen om Ons te aanbidden.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Adh Dhaariyaat 51, vers 56)

Aanbidden is meer dan enkel het verrichten van rituelen. Het is onderwerpen en overgeven (aslama) aan de Wil van de Schepper in alle bereiken van

het leven. Het is daarom vanzelfsprekend dat Allah (swt) zegt:

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

“Wij hebben de mens uit een gemengde levenskiem geschapen en hebben hem borende en zijende gemaakt om hem op de proef te stellen.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Insaan 76, vers 2)

Onderwerping en overgave kunnen immers enkel bewezen worden op “moeilijke” momenten, wanneer zijn natuur de mens in een richting duwt die anders is dan het Gebod van Allah (swt). Daarom vroeg Allah (swt) profeet Ibrahiem (as) zijn zoon Ismael (as) te offeren:

فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمِرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

“Dan gaven Wij hem (Ibrahiem) de blijde tijding van een verdraagzame zoon. En toen deze de knapenleeftijd bereikte, zei hij: ‘O mijn lieve zoon, ik heb in een droom gezien, dat ik u heb te offeren. Zie, wat zegt gij daarvan?’. Deze antwoordde: ‘O mijn vader, doe zoals u bevolen is, gij zult mij, indien Allah het wil, zeker van onder de geduldigen (as saabirien) vinden’. En toen zij zich beiden hadden onderworpen (aslamaa), en hij hem plat op zijn voorhoofd had gelegd, riepen Wij hem toe: ‘O Ibrahiem, gij hebt de droom reeds vervuld’. Zo belonen Wij inderdaad degenen, die goed doen.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera As Saaffaat 37, vers 101 – 105)

Dit was een beproeving voor profeet Ibrahiem (as) omdat zijn voortplantingsinstinct hem (as) deed houden van zijn (as) zoon (as). Het was ook een beproeving voor profeet Ismaïel (as) omdat het overlevingsinstinct hem laat proberen de dood te ontwijken. Profeet Ibrahiem (as) en Ismaïel (as) waren dus in een “moeilijke” situatie omdat hun natuur hen dreef naar iets anders dan het Gebod van Allah (swt). En daarom zegt Allah (swt) ook betreffende deze geschiedenis van de profeten Ibrahiem (as) en Ismaïel (as):

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

“Voorwaar, het was een duidelijke beproeving.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera As Saaffaat 37, 106)

Iedere moslim moet daarom verwachten dat Allah (swt) hem op enig moment in zijn leven in een moeilijke situatie zal plaatsen om hem te beproeven:

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

“Dachten de mensen dat zij met rust worden gelaten als zij zeggen ‘Wij geloven’ en dat zij niet beproefd worden?” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Ankaboet 29, vers 2)

En:

لَيَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا

“Gij zult zeker worden beproefd in uw bezittingen en in uzelf en gij zult gewis vele pijnlijke dingen horen van degenen, aan wie het Boek was gegeven vóór u en van degenen, die afgoderij bedrijven.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Imraan 3, vers 186)

En:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ

“En Wij zullen u een weinig beproeven door vrees, honger, verlies van bezittingen, levens en vruchten.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Baqara 2, vers 155)

Profeet Mohammed (saw) heeft zelfs gezegd dat des te meer Allah (swt) van iemand houdt, des te meer Hij (swt) hem zal testen: “(Het meest zullen beproefd worden) **de profeten, dan de rechtschapenen, dan de één na besten, en dan de daarna besten van mensen.**” (Ahmed).

Wat Allah (swt) van zijn dienaren wil zien op deze “moeilijke” momenten van beproeving is geduld (as sabr). Hij zegt:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

“En Wij zullen u een weinig beproeven door vrees, honger, verlies van bezittingen, levens en vruchten; maar verkondig blijde tijdingen aan As Saabirien (de Geduldigen), zij die,

wanneer een rampspoed hen achterhaalt, zeggen: 'Voorzeker, wij zijn van Allah en tot Hem zullen wij wederkeren'. Dezen zijn het, op wie de zegeningen en de barmhartigheid van hun Heer rusten en dezen zijn het, die de rechte weg volgen.' (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Baqara 2, vers 155 – 157)

En:

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

“En Hij zal hen voor hun geduld belonen met een tuin en kleren van zijde.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Ad Dahr 76, vers 12)

En Profeet Mohammed (saw) heeft gezegd: “**Allah zegt: ‘Als Ik mijn slaaf deze twee door hem geliefde dingen ontnem en hij blijft geduldig, dan zal ik hem in ruil hiervoor het Paradijs laten betreden’.**” (Al Boechari).

De vraag is, echter, wat dit geduld precies is. Oftewel, als een beproeving de moslim overkomt, hoe toont hij dan de aan- of afwezigheid van geduld? Allah (swt) zegt hieromtrent:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“O, gij die gelooft, blijf geduldig en spoor anderen aan volhardend te zijn en blijf op uw hoede en vrees Allah, opdat gij zult slagen.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Imraan 3 vers 200)

Oftewel, geduld hebben heeft te maken met vasthouden aan de waarheid in woord en daad. Profeet Mohammed (saw) heeft gezegd: “(Het meest zullen beproefd worden) **de profeten, dan de rechtchapen, dan de één na besten, en dan de daarna besten van mensen. Iedere persoon zal beproefd worden op basis van de mate waarin hij vasthoudt aan zijn religie (Dien). Als hij volhardend is, dan zal hij zwaarder beproefd worden, en als er iets van zwakte is in zijn vastberadenheid dan zal de beproeving verlicht worden voor hem. Een man zal doorlopend beproefd worden totdat hij op aarde loopt en er geen zondes meer op hem zijn.**” (Ahmed).

Met andere woorden, Allah (swt) zal Zijn (swt) dienaren in voor hen moeilijke situaties plaatsen, waarin hun natuur hen naar één kant zal duwen terwijl Zijn (swt) Geboden hen naar een andere kant zullen sturen. In deze situatie moet de dienaar vasthouden aan de Geboden van Allah (swt), hoe nadelig dit ook moge lijken voor hem:

وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Het kan zijn, dat gij tegenzin hebt in iets terwijl het goed voor u is en het kan zijn, dat u iets bebaagt terwijl het slecht voor u is. Allah weet het en gij weet het niet.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Baqara 2, vers 216)

Helaas, echter, is de wereld vandaag de dag zoals Profeet Mohammed (saw) heeft voorspeld toen hij (saw) zei: “**Jullie zullen de gebruiken van degenen voor jullie volgen, handwijdte na handwijdte en armlengte na armlengte, tot het punt dat als zij het hol van de hagedis binnengaan, jullie dit ook zullen doen.**” Men vroeg hem (saw): “Wie zijn zij, o Boodschapper van Allah (saw), zijn zij de joden en de christenen?”. Hij (saw) antwoordde: “**Natuurlijk, wie anders?**”. (Boechari, Moeslim).

De kapitalistische ideologie heerst momenteel over de wereld en spoort de mensen aan om te denken en te oordelen in termen van profijt: “Goed is wat mij profijt geeft en slecht is wat mijn profijt schaadt”. Er zijn ook moslims die door deze manier van denken beïnvloed zijn, wat hen ertoe heeft geleid om, wanneer zij door Allah (swt) beproefd worden, het antwoord voor hun situatie zoeken in profijt. Het beste voorbeeld hiervan is de discussie omtrent deelname aan het democratische politieke systeem.

Er is geen twijfel dat Allah (swt) het de mensen heeft verboden om zich bezig te houden met het maken van wetten. Hij (swt):

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Het oordeel komt alleen Allah toe. Hij beveelt dat jullie alleen Hem dienen. Dat is de juiste godsdienst, maar de meeste

mensen weten het niet.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Joesoef 12, vers 40)

En:

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

“En aan Zijn koninkrijk laat Hij niemand deelnemen” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Kahf 18, vers 26)

En dus moeten de moslims zich ver houden van het secularisme, en alles dat op haar gebaseerd is zoals de democratie, omdat dit idee en systeem de mens tot wetgever verheft en Allah (swt) verbiedt hier een rol in te spelen.

“Maar”, zeggen sommige moslims dan, “als wij niet meedoen hoe kunnen we dan onze belangen behartigen? Noodzaak dwingt ons gewoonweg om mee te doen!”. Of men zegt “als wij niet meedoen dan worden slechte mensen verkozen, dus meedoen is de minste van twee kwaden”.

Konden deze mensen toch maar zien dat zij slechts worden beproefd door Allah (swt). De mogelijkheid om mee te doen aan een niet Islamitisch systeem, met de belofte dat dit de moslims profijt zal brengen, is een beproeving van Allah (swt) om te zien wat wij zullen prefereren, Islam of het profijt. Hij (swt) zegt:

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“En verkoopt het verbond van Allah niet voor een geringe prijs. Hetgeen bij Allah is, is voorzeker beter voor u, wist gij het slechts.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nahl 16, vers 95)

Degene die verleiding voelen bij het aanbod van profijt moeten onthouden dat het profijt in zowel deze wereld als het Hiernamaals enkel in het vasthouden aan Islam gevonden kan worden. Want Allah (swt) zegt:

فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ أَعْمَى

“Degene die mijn Leiding volgt zal niet dwalen noch zal hij lijden. Doch degene die zich van Mijn gedachtenis zal afwenden, zal in benarde omstandigheden leven en op de Dag der Opstanding zullen Wij hem blind doen opstaan.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Taa Haa 20, vers 123 – 124)

Om deze les te onthouden, om geduldig te blijven, oftewel het vasthouden aan Islam altijd te prefereren boven het profijt, herinnerden de metgezellen van Profeet Mohammed (saw) elkaar bij iedere ontmoeting aan de volgende woorden van Allah (swt) die iedere moslim kent:

وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

“Bij de tijd. Voorzeker, de mens is te midden van verlies. Behalve degenen die geloven en goede werken doen, en elkaar aansporen tot waarheid en geduld.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Asr 103, vers 1 – 3)

Achtergrond

EEN ANALYSE VAN DE RELATIE TUSSEN AMERIKA EN 'ISRAËL

De oorsprong van "Israël": De Balfour Declaratie

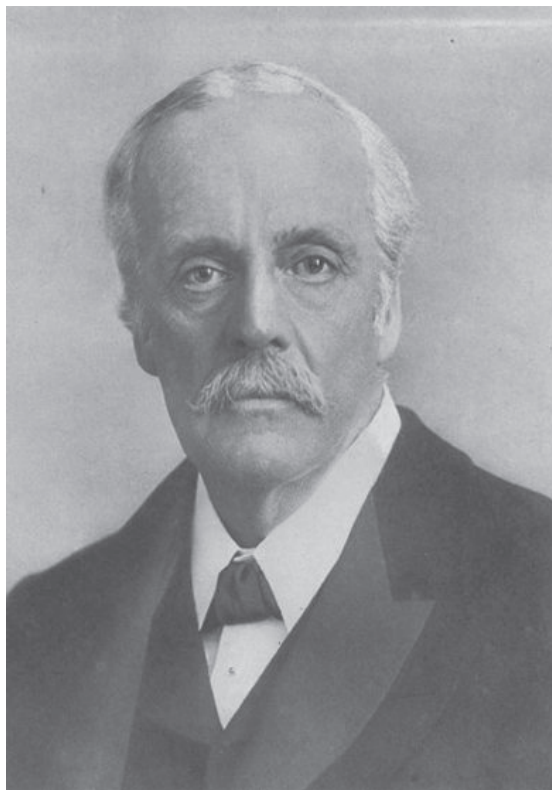
In 1896 schreef Theodoor Herzl het politiek pamflet "Der Judenstaat (De Joodse Staat)" waarin hij het joodse volk opriep een eigen staat te stichten. Volgens Herzl, geboren in een familie die behoorde tot de hogere sociale klasse van de seculiere joden in Europa, had assimilatie het probleem van antisemitisme in Europa niet weten op te lossen. In al de Europese landen bleven joden "vreemde eenden in de bijt" tegen wie gediscrimineerd werd. Volgens Herzl was een eigen joodse staat, ergens in de wereld, de enig overgebleven optie ter oplossing van dit probleem: "Israël".

Op basis van de ideeën werd de zionistische beweging opgericht. Deze beweging werkte onder de joden van Europa om hen achter het idee van een eigen staat te krijgen. Ze werkte ook, echter, onder de politici van de wereld om de door hun gewenste staat een realiteit te laten worden.

Herzl zelf probeerde contacten te leggen met de Keizer van Duitsland en Khalifa Abdoel Hamid II

van de Ottomaanse Khilafa om hen ertoe te brengen Palestina te verkopen aan de joden.¹ Verschillende malen probeerde hij Khalifa Abdoel Hamid II te ontmoeten, maar deze weigerde hem een audiëntie. De zionisten wendden zich daarom tot de vijanden van de moslims met het aanbod hen te zullen helpen in hun strijd tegen de Ottomaanse Khilafa als zij in ruil hiervoor in Palestina hun gewenste staat zouden mogen vestigen. In Groot-Brittannië leidden Lord Lionel Walter Rothschild² en Cheim Weizman³ dit werk. In de politieke kringen van Amerika vertegenwoordigden de juristen Louis Brandeis⁴ en Felix Frankfurter⁵ de zionisten. Zowel Brandeis als Frankfurter zouden uiteindelijk rechter worden in het Federaal Hooggerechtshof, het hoogste gerechtshof in het Amerikaanse juridisch systeem. Brandeis was verder bevriend met president Woodrow Wilson (president van 1913 tot en met 1921) terwijl Frankfurter bevriend was met president Franklin Delano Roosevelt (president van 1933 tot en met 1945).

De zionisten wisten Groot-Brittannië achter hun plan te krijgen. Ze benadrukten dat een joodse staat in Palestina de Britse plannen voor het Mid-

Foreign Office,
November 2nd, 1917.

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet

'His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object. it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country'

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

Y. W.
Arthur James Balfour

Lord Balfour (links) en zijn beroemde declaratie (rechts)

den-Oosten zou ondersteunen. Weizman zei tegen de Britse politici: “Zou Palestina onder de Britse sfeer van invloed komen, en zou Groot-Brittannië een joodse kolonisatie van het gebied aanmoedigen, (...) dan zouden we daar in 20 tot 30 jaar een miljoen joden kunnen hebben. Zij zouden een uitstekende bewaker zijn voor het (Britse) Suez kanaal. (...) Engeland zou in de joden de best mogelijke vriend hebben, die de ideeën van de oosterse landen als beste begrijpen en die als brug zouden kunnen dienen tussen de twee beschavingen. Dat is wederom niet een materieel argument, maar voor de politicus die graag 50 jaar vooruit kijkt zou dat toch zeker grote waarde moeten hebben.”⁶ Ze beloofden de Britten ook dat als zij de zionisten Palestina zouden geven, dat dezen er dan voor zouden zorgen dat Amerika aan de zijde van Groot-Brittannië deel zou nemen aan de Eerste Wereldoorlog.⁷ Ten gevolge van dit lobbywerk besloot de Britse regering officieel het plan voor vestiging van een joodse staat in Palestina te steunen. In 1917 schreef Sir Arthur Balfour, op dat moment reeds Brits minister van Buitenlandse Zaken, een brief die bekend zou worden als de “Balfour Declaratie” aan Lord Rothschild: “Geachte Lord Rothschild, Met groot genoegen zend ik U namens Zijne Majesteit’s regering de volgende verklaring van sympathie met het joodse zionistische streven. Ze werd het kabinet voorgelegd en is door het kabinet goedgekeurd. Zijner Majesteit’s regering staat welwillend tegenover de oprichting van een nationaal tehuis voor het Joodse volk in Palestina en zal zich de grootste inspanningen getroosten om het bereiken van dat doel te vergemakkelijken, waarbij vanzelfsprekend niets gedaan kan worden dat aan de maatschappelijke en godsdienstige rechten van niet-joodse gemeenschappen in Palestina of aan de rechten van de joden als burgers van andere landen afbreuk zou kunnen doen. Ik ben U erkentelijk wanneer U deze verklaring ter kennis wilt brengen van de Zionistische Federatie. Hoogachtend, Arthur James Balfour”⁸

De Amerikaanse positie ten opzichte van de Balfour Declaratie

Amerika had in 1917 nog niet een eigen plan voor het Midden-Oosten. Ze wilde wel de Britse invloed in de wereld bestrijden en zelf de dominante macht worden, en daarom promoveerde president Woodrow

Wilson het idee van “onafhankelijkheid voor alle volkeren”, maar Amerika had voor wat betreft het Midden-Oosten nog niet een alternatief voor Brits kolonialisme geformuleerd.

Amerika was dus niet een enthousiaste voorstander de Balfour Declaratie omdat deze onderdeel van een Brits plan voor het Midden-Oosten was. Maar, aangezien het voorstel voor een joodse staat in Palestina niet noodzakelijkerwijs tegen het idee van onafhankelijk voor alle volkeren inging, temeer daar de Balfour Declaratie sprak over de “rechten van niet-joodse gemeenschappen in Palestina”, had Amerika ook geen redenen om expliciet tegen dit Britse plan te zijn.

De Amerikaanse positie ten opzichte “Israël” ten tijde van het interbellum (1918 – 1938)

Na de nederlaag van Duitsland en de Ottomaanse Khilafa in de Eerste Wereldoorlog was Groot-Brittannië voortgegaan volgens het plan dat zij uitgestippeld had voor het Midden-Oosten. Met Frankrijk was zij in 1916 een opdeling van het gebied overeengekomen, het zogenoemde Sykes-Picot Verdrag⁹, waaronder de Britten de controle over Palestina kregen. Na de Eerste Wereldoorlog probeerde Groot-Brittannië internationale steun te verkrijgen voor deze afspraak. Ze organiseerde daarom in 1919 samen met Frankrijk een internationale conferentie in San Remo om Italië en Japan het Brits / Franse plan te laten accepteren.¹⁰ Amerika was ook uitgenodigd maar weigerde deelname omdat zij het Brits / Franse plan niet wilde steunen. Amerika stuurde enkel waarnemers om het congres te volgen. Na een akkoord van Italië en Japan gekregen te hebben benaderden Groot-Brittannië en Frankrijk vervolgens de Volkerenbond, de voorloper van de Verenigde Naties, om ook diens steun te krijgen voor het Sykes-Picot verdrag.

Amerika probeerde dit Brits / Franse plan tegen te werken. In reactie op de aankondiging van de San Remo conferentie stuurde ze Henry King en Charles Crane naar het Midden-Oosten om de mensen daar te vragen wat zij graag zouden willen. Volgens King en Crane wilden de Arabieren het liefst onafhankelijkheid. Maar, als ze dit niet zouden kunnen krijgen, dan wilden ze volgens King en Crane het liefst leven onder Amerikaanse heer-

schappij in plaats van onder Britse of Franse. King en Crane merkten ook op dat een joodse staat in Palestina een onmogelijkheid was, omdat deze het recht op onafhankelijkheid van de Arabieren zou onderdrukken. Middels het King-Crane rapport nam Amerika dus een uitgesproken positie tegen een onafhankelijke joodse staat in Palestina in.¹¹ Groot-Brittannië negeerde het Amerikaanse rapport echter en gebruikte haar wereldwijde invloed om de Volkerenbond haar plan voor de opdeling van het Midden-Oosten goed te laten keuren.

De Amerikaanse positie ten opzichte “Israël” ten tijde van de Tweede Wereldoorlog (1938 – 1945)

Tijdens de Tweede Wereldoorlog probeerden zowel Groot-Brittannië als Amerika iedereen te vriend te houden.

Het Britse plan was derhalve om een akkoord tot stand te brengen tussen de joden en de Arabieren in Palestina waardoor de joden daar met toestemming van iedereen hun eigen staat zouden kunnen vestigen. Dit plan was officieel beleid geworden in 1937, op aanbeveling van een onderzoekscommissie onder leiding van Lord Peel.¹²

Vanwege de oorlog tegen Duitsland en Japan stond Amerika achter dit plan. President Franklin Delano Roosevelt probeerde eveneens iedereen in te vriend te houden en tegenover zionistische joden in Amerika sprak hij daarom van Amerikaanse steun voor de vestiging van “Israël” in Palestina terwijl hij tegenover de grote groep anti-zionistische joden in Amerika en de Arabieren zei dat Amerika de principes van democratie en zelfbeschikkingsrecht zou respecteren en dus niets zou beslissen zonder eerst een akkoord van de betrokken partijen te hebben verkregen.¹³

Groot-Brittannië en de vestiging van “Israël”

Na de Tweede Wereldoorlog was het duidelijk dat Amerika de nieuwe leidende wereldmacht was. Groot-Brittannië probeerde daarom haar invloed in de wereld te beschermen door Amerika te vriend te houden en te adviseren met ideeën die in het voordeel van Groot-Brittannië waren.¹⁴

In het Midden-Oosten, echter, had Groot-Brittannië nog steeds de controle over de lokale (door haar geïnstalleerde) heersers. Aangezien grote hoeveelheden olie waren gevonden in het gebied probeerde Groot-Brittannië het probleem tussen de zionisten en de Arabieren op te lossen op een manier die hen beide bevriend met en afhankelijk van Groot-Brittannië zouden houden. Volgens de aanbevelingen van het comité onder aanvoering van Lord Peel wilde Groot-Brittannië daarom Palestina opdelen in twee zwakke staten, één joodse en één Arabische staat.

Groot-Brittannië beperkte derhalve de groei van het aantal zionisten in Palestina, zodat de macht van deze groep beperkt zou blijven en zij afhankelijk zouden blijven van Groot-Brittannië. Tegelijkertijd wilde Groot-Brittannië de onrust creëren in het gebied die de vestiging van een joodse staat mogelijk zou maken, op een manier die de Arabieren niet laten worden op Groot-Brittannië.¹⁵

Daarom verzocht Groot-Brittannië op 2 april 1947 de oprichting van een Verenigde Naties Speciaal Comité voor Palestina. Dit comité kwam vervolgens op 3 september 1947 met het advies om het Britse mandaat over Palestina te beëindigen en om het gebied op te delen in twee delen, één voor de zionisten en één voor de Arabieren, precies zoals de Britten wilden.

De Arabieren waren het vanzelfsprekend niet eens met dit advies omdat het de verdrijving van een deel van het Palestijnse volk door de zionisten accepteerde. Groot-Brittannië verklaarde daarop dat het geen adviezen kon steunen die niet door beide partijen geaccepteerd werden en weigerde daarom samen te werken met het comité. In plaats van de autoriteit op georganiseerde wijze over te dragen op het Comité, maakte het bekend haar troepen uit Palestina terug te zullen trekken.¹⁶

Op 14 mei 1948 vertrokken de laatste Britse soldaten uit Palestina en de zionisten maakten gebruik van het resulterende machtsvacuüm door de onafhankelijkheid van “Israël” uit te roepen. De door Groot-Brittannië opgerichte, getrainde en aangevoerde legers van Egypte, Syrië, Libanon en Jordanië (destijds Trans-Jordanië) vielen daarop Palestina binnen.¹⁷ Echter, niet om deze stap van

de zionisten ongedaan te maken, maar juist te helpen. Koning Abdoellah van Jordanië had hierover in 1947 al een akkoord gesloten met de zionisten.¹⁸ De Britse commandanten van de Arabische legers hadden derhalve orders om enkel de gebieden die het Verenigde Naties Speciaal Comité voor Palestina aan de Arabieren had gegeven in te nemen. Verder mochten ze niet optrekken tegen de zionisten.¹⁹

Groot-Brittannië organiseerde vervolgens vredesovereenkomsten tussen “Israël” en Egypte, Syrië, Libanon en Jordanië, waarmee ze de tenuitvoerbrenging van haar plan completeerde.²⁰

Amerika en de vestiging van “Israël”

In Amerika begon de zionistische lobby na de Tweede Wereldoorlog werk onder de christenen om hen achter het idee van een joodse staat in Palestina te krijgen. Het zionistische ideaal werd hierdoor niet enkel een onderwerp van buitenlandse politiek maar ook van binnenlandse politiek.²¹

In Amerika begon de zionistische lobby na de Tweede Wereldoorlog werk onder de christenen om hen achter het idee van een joodse staat in Palestina te krijgen. Het zionistische ideaal werd hierdoor niet enkel een onderwerp van buitenlandse politiek maar ook van binnenlandse politiek.²¹

Dit plaatste Amerikaanse politici voor twee vuren. Enerzijds moesten ze zich tegenover het Arabische publiek presenteren als anti-Israël, om de invloed van Groot-Brittannië en Frankrijk in het Midden-Oosten te kunnen ondermijnen. Anderzijds moesten ze zich tegenover het Amerikaanse publiek presenteren als pro-Israël om gekozen of herkozen te kunnen worden. Ten gevolge hiervan weerspiegelden de woorden van de leidende figuren binnen de Amerikaanse overheid meestal niet het daadwerkelijke beleid.

De Amerikanen waren op de hoogte van wat Groot-Brittannië probeerde te doen in het Midden-Oosten. Amerika had in 1944 een akkoord gesloten met de Saoediërs over olie en leerden al snel hierna dat de Britten probeerden deze overeenkomst ongedaan te maken. Dit maakte Amerika woedend. Frankrijk gebruikte dit Amerikaanse sentiment om Groot-Brittannië tegen te kunnen werken. De Fransen waren door Groot-Brittannië hun invloed in Syrië grotendeels kwijt geraakt. Ze hadden daarom contact gezocht met de zionisten om hen te overtuigen van het idee dat ze een gemeenschappelijke vijand hadden. De Britten zouden, als ze hun plan voor het Midden-Oosten ten uitvoer zouden kunnen brengen, de zionisten dwingen een voor hen ongunstig vredesakkoord te sluiten met de Arabieren, zo hielden de Fransen de zionisten voor. Zo kwam een samenwerking tussen de zionisten en Frankrijk tot stand. Omdat Frankrijk zich realiseerde dat haar invloed beperkt was, wendde zij zich ook tot Amerika om de alliantie tegen Groot-Brittannië te versterken. In Augustus 1945 bezocht de Franse president Charles De Gaulle met dit doel Washington DC.²² Kort na dit bezoek begon Amerika druk uit te oefenen op Groot-Brittannië om meer Europese joden toe te staan te vertrekken naar Palestina.²³ De Amerikaanse president Truman probeerde hierdoor het Britse plan voor Palestina te verstoren.

De Fransen probeerden op hetzelfde moment de verschillende zionistische milities in Palestina te verenigen tot één front tegen de Britten. In oktober van 1945 maakte David Ben Gurion tijdens zijn bezoek aan Parijs bekend dat wat de Joodse Verzetsbeweging genoemd zou worden opgericht was. Vanuit Parijs werkte Ben Gurion vervolgens verder aan de zionistische strijd tegen het Britse plan voor het Midden-Oosten.²⁴

Amerika verzette zich echter tegen het opkomende geweld en zocht naar een vreedzame oplossing voor het conflict. Het stelde daarom een alternatief plan voor waaronder Palestina onder bestuur van de Verenigde Naties geplaatst zou worden.²⁵ En het stelde een wapenembargo in tegen alle landen in het Midden-Oosten, inclusief de joodse groepen, om verdere escalatie van het geweld te voorkomen en Amerika's imago van onpartijdigheid hoog te houden in de Arabische wereld.²⁶

Op het moment dat “Israël” de onafhankelijkheid uitriep, echter, realiseerde de Amerikaanse president zich dat de Amerikaanse plannen mislukt waren. Hij paste zich direct aan aan de nieuwe situatie door “Israël” te erkennen. De Amerikaanse vertegenwoordigers bij de Verenigde Naties, die tot dat moment allemaal op basis van het Amerikaanse “stabiliteit en neutraliteit” plan voor het Midden-Oosten gewerkt hadden, waren zo geschokt en verbaasd door deze plotselinge ommekeer in beleid dat ze massaal opstapten.²⁷

Amerika en “Israël”: Van oprichting (1948) tot de Suez Crisis (1956)

Na de Tweede Wereldoorlog kende het Amerikaanse buitenlandse beleid als doelstellingen overname van de macht en invloed van de Europese koloniale naties en vernietiging van de communistische Sovjet Unie. Betreffende “Israël” waren er derhalve twee meningen binnen de Amerikaanse overheid. Sommige mensen argumenteerden dat Amerika niet teveel steun aan “Israël” moest geven omdat dit de Arabieren woedend zou maken en hen de kant van de Sovjet Unie zou kunnen doen kiezen. Vooral vanwege het belang van olie zou dit gevaarlijk zijn. Anderen, echter, promootten steun voor “Israël” met het argument dat een succesvol “Israel” een bewijs vóór het seculiere, democratische en kapitalistische model zou zijn. President Truman was van mening dat aangezien de Verenigde Naties de vestiging van “Israël” altijd aanbevolen had, Amerika “Israël” zou kunnen steunen zonder de Arabieren al teveel tegen zich in het harnas te jagen. Amerika zou zichzelf kunnen rechtvaardigen door te zeggen dat het slechts een beslissing van de internationale gemeenschap volgde. President Truman zette daarom een beleid in gang van steun voor alle partijen in het Midden-Oosten, inclusief “Israël”, in de hoop dat Amerika hierdoor in al de landen van het Midden-Oosten van invloed zou kunnen worden – tegen Groot-Brittannië, tegen Frankrijk, en tegen de Sovjet Unie.²⁸

Toen voormalig generaal Dwight D. Eisenhower in 1953 president van Amerika werd, werd het beleid van “iedereen te vriend houden” in het Midden-Oosten gecontinueerd. “Israël” had in de ogen van Amerika dus geen speciale of bijzondere positie. Ze was een staat temidden van andere staten en

Amerika’s prioriteiten waren het beschermen van al deze landen tegen communisme en het onder controle brengen van hun olieproductie.²⁹

De Suez Crisis van 1956 maakte duidelijk wat dit betekende voor “Israël”. De Amerikaanse geheime dienst had Djamel ‘Abdoel Nasser geholpen de macht te grijpen in Egypte.³⁰ In 1956 nationaliseerde deze het Suez kanaal waardoor de handel tussen Europa en het Midden-Oosten en Azië getransporteerd werd. Voor het tijdperk ‘Abdoel Nasser, onder koning Farook I, was het Suez kanaal een Brits eigendom dat door het Britse leger werd bewaakt. ‘Abdoel Nasser schopte dus effectief de Britten Egypte uit. Groot-Brittannië liet dit niet zomaar over haar kant gaan. Ze zocht de hulp van Frankrijk en “Israël” om ‘Abdoel Nasser een passend antwoord te kunnen geven. In het plaatsje Sèvres nabij Parijs kwamen de partijen overeen om samen Egypte aan te vallen om de nationalisering van het Suez kanaal ongedaan te maken. In ruil voor haar steun zou “Israël” de Gaza strook en de Sinai woestijn mogen innemen.³¹ Op 29 oktober 1956, vervolgens, vielen de partners Egypte aan. Het Egyptische leger was niet bij machte om de aanval te weerstaan, waardoor ‘Abdoel Nasser zichzelf aan de rand van de afgrond terug vond. Amerika reageerde woedend en gebruikte al haar macht om Groot-Brittannië, Frankrijk en “Israël” te stoppen. President Eisenhower veroordeelde de Brits actie publiekelijk en dwong de Verenigde Naties een resolutie aan te nemen die “Israël” verplichtte zich terug te trekken uit Egypte. Verder organiseerde Amerika de zending van een legermacht onder de vlag van de Verenigde Naties om de oorlog tegen Egypte te stoppen.³²

Amerika en “Israël”: Van de Eisenhower Doctrine (1957) tot het Camp David Akkoord (1978)

In 1957 nam Amerika de Eisenhower Doctrine aan als leidraad voor haar buitenlandse beleid. Dit was een keerpunt in de relatie tussen Amerika en “Israël” omdat de Eisenhower Doctrine Amerikaanse militaire steun beloofde aan ieder land dat bedreigd werd door communisme.³³ “Israël” werd onder deze doctrine zoals een vooruitgeschoven Amerikaanse militaire basis. Vanuit “Israël” begon de Amerikaanse geheime dienst te werken en in “Israël” begon het Amerikaanse leger de capaciteit

op te bouwen om militair in te grijpen in het Midden-Oosten. In ruil voor deze hulp beloofde Amerika dat ze “Israël” zou helpen een militaire macht op te bouwen die haar in staat zou stellen zichzelf te beschermen tegen vijanden in de regio.³⁴

Dit betekende niet, echter, dat Amerika de belangen van “Israël” begon te dienen. De Zesdaagse Oorlog van 1967 bewees dit. Amerika was bang geworden dat ze vanwege haar positie tegenover “Israël” de sympathie van de Arabieren zou verliezen en dat de Sovjet Unie hiervan gebruik zou maken. Ze had een plan nodig, derhalve, om de Arabieren weg te duwen van het communisme.³⁵ Dus organiseerde ze een oorlog waarin de door de Arabische landen in het Oostblok gekochte wapen tegenover de Amerikaanse wapens van “Israël” zouden komen te staan. Het doel was om “Israël” deze oorlog te laten winnen, zodat de Arabieren hun vertrouwen in het communisme zouden verliezen en de kant van het kapitalisme zouden kiezen.

In mei van 1967 reageerde Amerika daarom niet toen haar agent in Egypte ‘Abdoel Nasser plotseling een agressieve houding aannam tegenover “Israël”. Plotseling, daar hij tot dat moment juist altijd “Israël” beschermd had, oproepen van onder de Arabieren om aan te vallen had onderdrukt, en in Parijs zelfs geheim overleg was gestart met de zionisten.³⁶ ‘Abdoel Nasser eiste ineens het vertrek de waarnemers van de Verenigde Naties in de Sinai woestijn, die de grens vormde tussen Egypte en “Israël”. Amerika liet de Verenigde Naties vervolgens doen wat ‘Abdoel Nasser had gevraagd. Vervolgens reageerde Amerika evenmin toen ‘Abdoel Nasser zijn leger de Sinai instuurde en de Straat van Tiran liet blokkeerde waardoor “Israël” werd afgesloten van de Rode Zee – alhoewel president Eisenhower in 1957 de “Israëlis” nadrukkelijk beloofd had de Straat van Tiran open te zullen houden voor hen. In reactie deed “Israël” vervolgens wat de Amerikanen wilden. Ze viel Egypte, Jordanië en Syrië aan, versloegen hun legers en namen strategisch belangrijke gebieden zoals de Golan Hoogte en de Westelijke Jordaanoever onder controle. Amerika steunde “Israël” in dit alles.³⁷ De Sovjet Unie was woedend en eiste in de Verenigde Naties dat “Israel” zich terug zou trekken. Amerika, echter, koos de kant van “Israël” en blokkeerde de door de Sovjet Unie ingediende Verenigde Naties resolutie.³⁸

De rol van de Sovjet Unie in het Midden-Oosten was nu uitgespeeld. In de ogen van de Arabieren had zij, en met haar ideologie, de Zesdaagse Oorlog tussen “Israël” en de Arabieren verloren. Amerika kon nu gaan werken aan een nieuw Midden-Oosten. De Amerikanen dachten dat als zij het probleem van Palestina zouden oplossen, dat de Arabieren dan voor altijd aan de zijde van Amerika zouden blijven. Het nieuwe Amerikaanse plan voor het Midden-Oosten werd daarom “Land voor Vrede”, waaronder “Israël” de Golan Hoogte en de Westelijke Jordaanoever terug moest aan de Arabieren en de Arabieren “Israël” moesten erkennen en vrede mee moesten sluiten. Amerika maakte dit beleid officieel door het aan de Verenigde Naties voor te leggen, die vervolgens Resolutie 242 aannamen waardoor dit Amerikaanse plan het leidende plan voor het Midden-Oosten werd.³⁹

Amerika was niet beschaamd om “Israël” onder druk te zetten om met dit plan akkoord te laten gaan. In dit licht moet de Yom Kippur oorlog van 1973 gezien worden, toen Egypte en Syrië, onder leiding van de Amerikaanse agenten Anwar Sadat en Hafez Al Asad, een aanval uitvoerden op “Israël”.⁴⁰ Na de eerste aanval weigerde Amerika om “Israël” serieus te hulp te komen. Na een paar dagen stond het water “Israël” daarom aan de lippen, en toen plotseling zette Amerika een luchtbrug op die de “Israël” bevoorradde met wat ze nodig had om de oorlog te winnen.⁴¹ Deze gebeurtenis deed “Israël” realiseren dat haar voortbestaan afhankelijk was van Amerika, waar sommige elementen in de “Israëli” samenleving van de oorlog van 1967 dachten dat ze ook zonder Amerika verder kon (en dus niet meer behoefde te luisteren naar Amerika).⁴²

Voor wat betreft de Arabieren, hen wilde Amerika demotiveren. Het mislukken van de verrassingsaanval moest hen ervan overtuigen dat het accepteren van “Israël” de enige realistische optie was en men dus maar beter vrede met “Israël” kon sluiten.⁴³

(De Britten probeerden overigens middels hun agent in het Midden-Oosten, koning Hussein van Jordanië, het Amerikaanse plan te doen mislukken. Aan de vooravond van de aanval, op 25 september 1973, stuurden zij hem naar “Israëli” om hen te informeren betreffende het Amerikaanse plan.⁴⁴)

De Yom Kippur oorlog stelde Amerika vervolgens in staat om de belangrijkste partijen in het Midden-Oosten tezamen te brengen en vrede te laten sluiten op basis van de Amerikaanse visie voor het gebied. Amerika organiseerde op basis van de eerder genoemde Verenigde Naties resolutie 242 via de Verenigde Naties een wapenstilstand tussen de partijen.⁴⁵

Egypte bood Amerika vervolgens aan om in direct contact met “Israël” te treden om over blijvende vrede te spreken. En in 1974 tekende het een formeel verdrag met “Israël” waardoor Egypte het eerste Arabische land werd dat “Israël” formeel erkende.⁴⁶ In het voorjaar van 1975, vervolgens, had de Amerikaanse president Gerald Ford ontmoetingen met Anwar Sadat van Egypte, Koning Hoessein van Jordanië, premier Khaddam van Syrië (de assistent van president Al Asad) en Yitzak Rabin van “Israël”. Op dat moment dreigde President Ford met een heroverweging van de strategisch alliantie tussen Amerika en “Israël” – feitelijk een halt aan militaire en economische steun – als “Israël” niet zou doen wat Amerika wilde inzake Egypte en Syrië, oftewel land opgeven om vrede te sluiten met beide landen.⁴⁷ In 1978, uiteindelijk, ten tijde van president Carter, resulteerde dit in het Camp David Akkoord waaronder “Israël” beloofde zich terug te trekken van gebieden die zij in de oorlogen in 1967 en 1973 had ingenomen, en de oprichting van een Palestijnse staat toe te zullen staan, in ruil waarvoor Egypte beloofde “Israël” formeel te zullen erkennen.⁴⁸

Amerika en “Israël”: Van Camp David (1978) tot nu

Amerika was na 1978 zo dominant in het Midden-Oosten dat het haar doel werd om van deze positie profiteren. Hiervoor was vrede nodig tussen de landen in het Midden-Oosten, zodat Amerikaanse bedrijven vanuit een bevoorrechte positie vrij zouden kunnen handelen in het gebied en Amerika het grootste deel van het profijt in de natuurlijke rijkdommen van het gebied zou kunnen bemachtigen.

Een uiting van dit plan was het feit dat Amerikaanse bedrijven die handel dreven in het Midden-Oosten in deze periode een meer vooraanstaande rol begonnen te spelen in de Amerikaanse regering.

Minister van Defensie Caspar Weinberger⁴⁹ en Minister van Buitenlandse Zaken George Shultz⁵⁰, bijvoorbeeld, waren eerder in hun carrière hooggeplaatste managers van het bouw- en ingenieursbedrijf Bechtel geweest.⁵¹

Om deze vrede tot stand te brengen wilde Amerika dat al de partijen in het Midden-Oosten een akkoord zouden sluiten. Dit was het doel geweest van het Camp David akkoord en de focus van Amerika was nu gericht op het ten uitvoer brengen van de afspraken hierin. “Israël” had dus niet langer een bevoorrechte rol. Voor Amerika was ze nu slechts één van de spelers in een groter geheel, die net als alle anderen iets moest geven – ruimte voor een Palestijnse staat – om iets te krijgen – vrede en veiligheid.

Amerika bleef “Israël” wel militair en economisch ondersteunen, om druk te kunnen blijven uitoefenen op de Arabische landen. Maar in ruil hiervoor verwachtte het van “Israël” wel gehoorzaamheid. Tegenover het Amerikaanse publiek deden de Amerikaanse politici wel alsof “Israël” het allerbelangrijkste was voor hen, maar dit was enkel omdat het stemmen oplevert tijdens verkiezingen.

Amerika bleef “Israël” wel militair en economisch ondersteunen, om druk te kunnen blijven uitoefenen op de Arabische landen. Maar in ruil hiervoor verwachtte het van “Israël” wel gehoorzaamheid. Tegenover het Amerikaanse publiek deden de Amerikaanse politici wel alsof “Israël” het allerbelangrijkste was voor hen, maar dit was enkel omdat het stemmen oplevert tijdens verkiezingen. Want als “Israël” in de ogen van Amerika iets te opstandig werd en al teveel onafhankelijk begon te opereren, dan trok ze aan de lijn en bracht ze “Is-

raël” terug in het gareel. Bijvoorbeeld tijdens het presidentschap van George Bush de vader. In 1989 bekritiseerde de Amerikaanse Minister van Buitenlandse Zaken James Baker “Israël” publiekelijk en liet weten dat ze toch echt moest stoppen met dromen over uitbreiding van haar grondgebied. Korte tijd later wees president Bush zelf “Israël” terecht door publiekelijk duidelijk te maken dat Amerika Jeruzalem zag als bezet gebied en niet als de hoofdstad van “Israël”.⁵² Bush dreigde “Israël” zelfs met het stopzetten van economische hulp als ze niet zou stoppen met het tegenwerken van het Amerikaanse vredesplan voor het Midden-Oosten.⁵³

Dit hield “Israël” in het Amerikaanse gareel. Tijdens de Golfoorlog van 1990 reageerde ze dus precies zoals Amerika wilde toen Saddam Hoessein raketten op haar afschoot (Amerika wilde dat “Israël” niet zou reageren zodat de Arabieren rustig zouden blijven en niet in opstand zouden komen tegen de Amerikaanse coalitie tegen Saddam). En na deze Golfoorlog halte “Israël” de bouw van nederzettingen in de “bezette gebieden” van Palestina.⁵⁴

Zelfs onder president George Bush de zoon was het plan onder de Amerikaans – “Israëlsche” relatie “Land voor Vrede”. Zelfs in 2002, dus na de aanslagen van 9/11, zeiden de Amerikanen dat er voor beide partijen (in de Palestijnse kwestie) geen vrede kon zijn zonder vrijheid, dat Amerika “vastberaden” bleef een onafhankelijke, democratische Palestijnse Staat op te richten, en dat “Israël” haar kolonisatie van de Westbank moest stoppen.⁵⁵

Conclusie

Er zijn mensen die beweren dat Amerika aan de leiband van “Israël” loopt en diens plannen ten uitvoer brengt. Serieuze analytici weten echter dat dit niet verstandelijke idee – hoe kan de machtige nu achter de onmachtige aanlopen? – onjuist is.

George Friedman van Stratfor, bijvoorbeeld, beschrijft “Israël” als “een pion” in de Amerikaanse strategie voor het Midden-Oosten. Een belangrijke pion, weliswaar, maar slechts een pion. Een middel, met andere woorden, geen doel.⁵⁶

Voor “Israël” zelf is dit niet een ideale positie want ze weet dat zolang Amerika haar ziet als een pion,

haar bestaan in het Midden-Oosten niet gegarandeerd is. Ze weet dat Amerika haar nu steunt omdat Amerika van mening is dat dit de Amerikaanse belangen in het Midden-Oosten helpt. Maar ze weet ook dat als er in de toekomst een moment komt waar Amerika van mening wordt dat “Israël” de Amerikaanse belangen niet meer helpt, of iemand anders de Amerikaanse belangen beter kan helpen, dat “Israël” dan de steun van Amerika kan verliezen. Daarom werk “Israël” om vriendschap tussen Amerika en andere landen in het Midden-Oosten te voorkomen. Een voorbeeld hiervan is de “Israeli” reactie op het Amerikaanse plan om van Iran weer een eerbiedwaardige staat te maken.⁵⁷ Als eerbiedwaardige staat kan Iran beter de belangen van Amerika in het Midden-Oosten dienen. En “Israël” weet dat Amerika dan minder afhankelijk van haar wordt. Dus probeert ze het Amerikaanse plan voor Iran te dwarsbomen, ondermeer door het Amerikaanse publiek op te jatten tegen dit plan.

Daarom kwam de “Israëlsche” president Netanyahu in maart van 2015 naar Amerika om een speech te geven voor het Amerikaanse Congres.⁵⁸ De reactie van de Amerikaanse regering op dit bezoek bewees dat “Israël” daadwerkelijk slechts een pion is voor Amerika. Verschillende leiden figuren in de Amerikaanse regering weigerde simpelweg om Netanyahu te ontmoeten.⁵⁹ En Obama kleineerde Netanyahu door niet enkel niet aanwezig te zijn bij diens speech, maar er niet eens naar te luisteren en later neer te zetten als “irrelevant”.⁶⁰ En enkele dagen voordat Netanyahu naar Amerika zou komen kregen sommige media plotseling toegang tot geheime documenten die bewezen dat “Israël” al lang weet dat het nucleaire programma van Iran geen echte bedreiging voor haar is. Waardoor Amerika feitelijk het kleed onder de voeten van Netanyahu trok en de publieke opinie tegen hem keerde nog voordat hij zijn mond had geopend.⁶¹

---

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Theodor_Herzl

² https://en.wikipedia.org/wiki/Walter_Rothschild,_2nd_Baron_Rothschild

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Chaim_Weizmann

⁴ https://en.wikipedia.org/wiki/Louis_Brandeis

⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Felix_Frankfurter

⁶ "The Origins and Evolution of the Palestine Problem: 1917 - 1988", Verenigde Naties <http://unispal.un.org/UNISPAL.NSF/0/57C45A3DD0D46B09802564740045CC0A>

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Balfour_Declaration, zie ook: "History of the US-Israel Relationship, Part I", Alison Weir, www.informationclearinghouse.info/article31706.htm

⁸ Ibidem noot 6

⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Sykes-Picot_Agreement

¹⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/San_Remo_conference

¹¹ https://en.wikipedia.org/wiki/King-Crane_Commission

¹² https://en.wikipedia.org/wiki/Two-state_solution

¹³ "The Uncertain Friendship: The U.S. and Israel from Roosevelt to Kennedy", Herbert Drucks, 2001

¹⁴ "British Interests in the Korean War (1950-53)", Major Seow Hwey Min, www.mindef.gov.sg/safti/pointer/back/journals/1999/Vol25_3/4.htm

¹⁵ "The Secret 1947-1948 War Between the British and French Intelligence Services Over The Birth of the State of Israel", Haaretz, 16 september 2014, via www.matthewaid.com/post/97641384171/the-secret-1947-1948-war-between-the-british-and; en "Uncovered: U.K. intel encouraged Arab armies to invade Israel in 1948", Haaretz, 14 september 2014, via <http://proteinwisdom.com/?p=55085>; en "The French Connection", Haaretz, 26 juni 2008, www.haaretz.com/the-french-connection-1.248616; en "Britain's treachery, France's revenge", Haaretz, 1 februari 2008, via www.politicsforum.org/forum/viewtopic.php?t=87416

¹⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Special_Committee_on_Palestine

¹⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Arab_Legion

¹⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Abdullah_I_of_Jordan

¹⁹ "How the stood militarily: The Arab States on the eve of the 1948 War", Times of Israel, 1 februari 2015, <http://blogs.timesofisrael.com/how-they-stood-militarily-the-arab-states-on-the-eve-of-the-1948-war/>

²⁰ "Milestones: 1945 - 1952", US Department of State: Office of the Historian, <http://history.state.gov/milestones/1945-1952/arab-israeli-war>

²¹ "History of the US-Israel Relationship, Part I", Alison Weir, www.informationclearinghouse.info/article31706.htm

²² "Joint Statement Following the Discussions with President De Gaulle of France", Truman Library, <http://trumanlibrary.org/publicpapers/index.php?pid=120>

²³ "Statement by the President Following the Adjournment of the Palestine Conference", Truman Library, <http://trumanlibrary.org/publicpapers/index.ph>

<http://trumanlibrary.org/publicpapers/index.php?pid=1763&st=jews&st1=>

²⁴ "The French Connection", Haaretz, 26 juni 2008, www.haaretz.com/the-french-connection-1.248616

²⁵ "A Decade of American Foreign Policy 1941-1949 - United States Position on the Palestine Problem - Statement by Ambassador Warren R. Austin, United States Representative in the Security Council, March 19, 1948", The Avalon Project, http://avalon.law.yale.edu/20th_century/decad166.asp

²⁶ Ibidem noot 20

²⁷ The United States and the Recognition of Israel: A Chronology, Truman Library, www.trumanlibrary.org/israel/palestin.htm

²⁸ "The Israeli-Palestinian Conflict: A Hopeless Case for U.S. Policy in the Middle East?", Colonel Dieter Schmaglowski, 2007, <http://handle.dtic.mil/100.2/ADA470891>

²⁹ "Eisenhower and Israel: U.S.-Israeli Relations, 1953-1960", Isaac Alteras, 1994

³⁰ "Een analyse van de relatie tussen Amerika en Groot-Brittannië", Expliciet Magazine 58, januari - maart 2015, www.expliciet.nl; zie ook "America's Great Game: The CIA's secret Arabists and the shaping of the Modern Middle East" door High Wilford, 2013; en "The Game of Nations: The Amoral of Power Politics" door Miles Copeland, 1970; en "The Game Player: Confessions of the CIA's Original Political Operative" door Miles Copeland, 1989

³¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Protocol_of_Sèvres

³² "Een analyse van de relatie tussen Amerika en Groot-Brittannië", Expliciet Magazine 58, januari - maart 2015, www.expliciet.nl; zie ook "Eisenhower 1956: The President's Year of Crisis, Suez and the Brink of War", David A. Nichols, 2011

³³ http://en.wikipedia.org/wiki/Eisenhower_Doctrine

³⁴ Ibidem noot 29

³⁵ "Lyndon Johnson and Israel: The Secret Presidential Recordings", Robert David Johnson, 2008, www.tau.ac.il/humanities/abraham/publications/johnson_israel.pdf

³⁶ "Britain, Nasser and the Outbreak of the Six Day War", Robert McNamara, Journal of Contemporary History, oktober 2000, www.jstor.org/stable/261063; zie ook "The Iron Wall: Israel and the Arab World", Avi Shlaim, 2001

³⁷ "The 1967 Arab-Israel War", US Department of State - Office of the Historian, <http://history.state.gov/milestones/1961-1968/arab-israeli-war-1967>; zie ook "Controversies relating to the Six Day War", https://en.wikipedia.org/wiki/Controversies_relating_to_the_Six-Day_War; en "Britain, Nasser and the Outbreak of the Six Day War", Robert McNamara, Journal of Contemporary History, oktober 2000, www.jstor.org/stable/261063

³⁸ "LBJs Secret Israel Tapes", Robert David Johnson, 2008,

³⁹ Ibidem noot 29

⁴⁰ “In juli 1972 deporteerde Sadat bijna al de 20.000 Sovjet militaire adviseurs in het land en her-oriënteerde hij het buitenlands beleid van zijn land in overeenstemming met dat van Amerika”, https://en.wikipedia.org/wiki/Yom_Kippur_War; betreffende Hafiz Al Asad, het beste bewijs dat hij een Amerikaanse agent was is zijn ondersteuning van de Amerikaanse oorlog tegen Saddam Hoessein in 1990, de oproep van Amerika om Hafiz Al Asad na zijn dood opgevolgd te krijgen door zijn zoon Basjar (gedaan door Madeleine Albright en waarvoor het Syrische parlement snel de grondwet moest aanpassen), en de eis van Amerika vanaf het begin van de huidige opstand in Syrië dat de instituten van de staat opgericht door de Al Asads behouden blijven.

⁴¹ “The Impact of American Arms Transfers to Israel during the 1973 Yom Kippur War”, David Rodman, Israel Council of Foreign Relations, www.israelcfr.com/documents/7-3/7-3-6-DavidRodman.pdf

⁴² “Remembering the 1973 War”, Efraim Inbar, www.jpost.com/Opinion/Op-Ed-Contributors/Remembering-the-1973-war-327600; zie ook “The Israeli-Palestinian Conflict: A Hopeless Case for U.S. Policy in the Middle East?”, Colonel Dieter Schmaglowski, 2007, <http://handle.dtic.mil/100.2/ADA470891>

⁴³ “US Foreign Policy in the Yom Kippur War, 1973”, Steve Jones, <http://usforeignpolicy.about.com/od/middleeast/a/U-S-Foreign-Policy-In-The-Yom-Kippur-War-1973.htm>

⁴⁴ “Account of King Hussein’s 1973 war warning still deemed too harmful to release”, Times of Israel, 12 september 2013, www.timesofisrael.com/account-of-king-husseins-1973-war-warning-still-deemed-too-harmful-to-release/

⁴⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council_Resolution_338; https://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council_Resolution_339; https://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council_Resolution_340

⁴⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Yom_Kippur_War

⁴⁷ “Foreign Relations”, Gerald R. Ford Library, www.ford.utexas.edu/library/document/factbook/foreign.htm

⁴⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Camp_David_Accords

⁴⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Caspar_Weinberger

⁵⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/George_P._Shultz

⁵¹ “Israeli - United States Relations”, Clyde R. Mark, 2002, <http://fpc.state.gov/documents/organization/14820.pdf>

⁵² Ibidem noot 51

⁵³ Ibidem noot 28

⁵⁴ Ibidem noot 51

⁵⁵ Ibidem noot 28

⁵⁶ “The Complex History of the U.S.-Israel Relationship”, George Friedman, www.realclearworld.com/articles/2015/03/04/the_complex_history_of_the_us-israel_relationship_111012.html

⁵⁷ “De geschiedenis van de relatie tussen Amerika en Iran”, Expliciet Magazine 55, januari - maart 2014, www.expliciet.nl

⁵⁸ “Transcript of Netanyahu’s Speech to Congress”, New York Times, 4 maart 2015, www.nytimes.com/2015/03/04/us/politics/transcript-of-netanyahu-remarks-to-congress.html

⁵⁹ “Some U.S. leaders to refuse meeting with Israeli PM during Washington trip”, www.juancole.com/2015/03/leaders-israeli-washington.html

⁶⁰ “Obama: Netanyahu’s speech ‘nothing new’”, 3 maart 2015, www.cnn.com/videos/politics/2015/03/03/tsr-dnt-kosinski-white-house-reaction-to-netanyahu-speech.cnn

⁶¹ “Al Jazeera publishes leaked intelligence files showing Netanyahu lied about Iranian nuclear threat”, Mondoweiss.net, <http://mondoweiss.net/2015/02/publishes-intelligence-netanyahu>

LIDMAATSCHAP

Ja, ik neem een jaar abonnement op Expliciet Magazine, totdat ik schriftelijk weer opzeg.
Ik zal jaarlijks € 15,- contant voldoen, of overmaken op onderstaand bankrekening nummer.

NAAM: _____ M/V _____

STRAAT: _____ NR: _____

POSTCODE: _____ PLAATS: _____

GEBOORTE DATUM: _____ EMAIL @: _____

HANDTEKENING: _____

stuur deze bon + overschrijvingbewijs naar

***Abonnementen Service
Postbus 51043
3007 GA Rotterdam***

Ten name van Dhr. F. Babayigit
Nederland rekening nummer:
giro 7711613

of

Ten name van Expliciet Magazine
België rekening nummer:
735 - 000-6625-17

Ja, ik neem een jaar abonnement op Expliciet Magazine, totdat ik schriftelijk weer opzeg.
Ik zal jaarlijks € 15,- contant voldoen, of overmaken op onderstaand bankrekening nummer.

NAAM: _____ M/V _____

STRAAT: _____ NR: _____

POSTCODE: _____ PLAATS: _____

GEBOORTE DATUM: _____ EMAIL @: _____

HANDTEKENING: _____

stuur deze bon + overschrijvingbewijs naar

***Abonnementen Service
Postbus 51043
3007 GA Rotterdam***

Ten name van Dhr. F. Babayigit
Nederland rekening nummer:
giro 7711613

of

Ten name van Expliciet Magazine
België rekening nummer:
735 - 000-6625-17

ÉÉN 'AQIEDA

LAA ILAAHA ILL ALLAH MOHAMMAD AR RASOELALLAH

EEN BOEK

AL KORAN AL KARIEM

ÉÉN STAAT

DE ISLAMITISCHE STAAT MET DE WET VAN ALLAH (سُورَةُ الْمَائِدَةِ)

EEN OEMMA

WWW.EXPLICIET.NL